

Kuolon tiellä kulkevalle kaikki kaunis katoaa
Yön varjot raiskaa
vat päivänvalon taivas päälle putoaa
Välähdys on elämämme, aika
tietää kuolemaa
Se hiljaa hiipii, voimat kerää, taudit kylvää, t
uhoaa
Verestä ja kyyneleistä kasvoi siivet vihan
On aika nousta v
apauteen, unohtaa aika menneisyyden
Nyt tuuli kuiskaa hiljaa, et
tä pimeys kylmää tuo
Taakse jäävät vuodet maan se uutta aikaa ka
svattaa
Uuden hetken syntymä on lähde kuolematon
Ikuisuuden harmo
nia ympyrä rikkoutumaton
Yli vuorien ja kosmosten, läpi myrskyje
n kaaoksen
Kasvot kauniit pirstaleiksi repii mielen tuskan tukah
duttaa
Nyt tuuli kuiskaa hiljaa, että pimeys kylmää tuo
Taakse jä
ävät vuodet maan se uutta aikaa kasvattaa
Uuden hetken syntymä o
n lähde kuolematon
Ikuisuuden harmonia ympyrä rikkoutumaton...viim
ein koittaa aika uusi tuon puolen syvän ja pimeän...
Nyt tuuli kui
skaa hiljaa, että pimeys kylmää tuo
Taakse jäävät vuodet maan se
utta aikaa kasvattaa
Uuden hetken syntymä on lähde kuolematon
I
kuisuuden harmonia ympyrä rikkoutumaton
Paluu elämään on mahdoto
nta ja taistelu on turhaa
Viattomuuden löytäminen harhaako vai m
atkan pää
Kuolon hiljaisuus pysähdyttää, hetki mitä ei ymmärrä
Aik
a on tämä jossa elämme hetki johon kuolemme
Nyt tuuli kuiskaa hi
ljaa, että pimeys kylmää tuo
Taakse jäävät vuodet maan se uutta
aikaa kasvattaa
Uuden hetken syntymä on lähde kuolematon
Ikuisuud
en harmonia ympyrä rikkoutumaton...viimein koittaa aika uusi tuon
puolen syvän ja pimeän...